

Περιεχόμενα

2^η σελίδα

- Για τη διαχείριση των απορριμμάτων
- Για τη χρηματοδότηση του αποτεφρωτηρίου νεκρών

3^η σελίδα

- Εκδηλώσεις για τα 100 χρόνια της Οκτωβριανής Επανάστασης
- Η πολιτεία εντός μου

4^η σελίδα

- Εκδηλώσεις
- Δήγματα-Αντίδοτα

ΑΝΑΓΚΗ ΡΙΖΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ ΣΤΗΝ ΑΣΤΙΚΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

Η ολοκλήρωση των έργων της μίνι-περιμετρικής και η διάνοιξη της Κανακάρη, καθώς και οι συνακόλουθες και ήδη προγραμματισμένες μεταβολές σε κεντρικές οδούς (π.χ. αντιδρόμηση των Κορίνθου και Κανακάρη, πεζοδρόμηση της Μαιζώνος, κλπ), δημιουργούν **ανησυχία** για την κατάσταση που θα δημιουργηθεί στην κυκλο-

φορία πεζών και τροχοφόρων σε ένα πολύ μεγάλο τμήμα της πόλης και οπωσδήποτε στο κέντρο της. Δεν είναι μόνο οι κάτοικοι της Κανακάρη, οι οποίοι αντιδρούν, μη γνωρίζοντας τις συνέπειες που θα έχει στις ζωές τους η αντιδρόμηση της οδού. Ούτε οι κάτοικοι του Ζαβλανίου και της περιοχής στον κόμβο Κουρτέση, οι οποίοι διαπιστώνουν το κυκλοφοριακό αλαλούμ που ήδη επικρατεί στην περιοχή τους. Είναι μια συνολική τάση ανησυχίας, καθώς οι σοβαρές αλλαγές στην κυκλοφορία στο κέντρο της πόλης έρχονται σε μια στιγμή που το σύστημα ελεγχόμενης στάθμευσης δείχνει να μην επιτυγχάνει τους στόχους του, τα δημόσια δωρεάν ποδήλατα εξαφανίστηκαν, αν δεν καταστράφηκαν(!), και κυρίως η **αστική συγκοινωνία** ακολουθεί την **παρωχημένη** και εν τέλει αντικοινωνική λειτουργία της.

Είναι γνωστό ότι η οικονομική και κοινωνική κρίση έχει προκαλέσει καταλυτικές μεταβολές στην καθημερινότητα μας, έχοντας επιφέρει περιορισμούς στις μετακινήσεις και αλλαγές στις προσωπικές επιλογές μας για τον τρόπο μετακίνησης. Παράλληλα, η πόλη μας υποφέρει από μόνιμη κυκλοφοριακή ασφυξία, εξαιτίας της εκτεταμένης χρήσης του Ι.Χ., όχι μόνο στο κέντρο της αλλά και σε πολλές συνοικίες. Η ύπαρξη ενός εκτεταμένου, σωστά σχεδιασμέ-

νου και οικονομικού δικτύου αστικών συγκοινωνιών είναι η μόνη λύση που διαθέτει η τοπική κοινωνία για να προσφέρει τη δυνατότητα πρόσβασης σε όλα ανεξαιρέτως τα μέλη της και προς όλους τους αναγκαίους προορισμούς, προστατεύοντας παράλληλα αποτελεσματικά το περιβάλλον και τις γειτονίες από την επέλαση του Ι.Χ.. Ιδιαίτερα τώρα που, όπως ειπώθηκε στην αρχή, μια αλληλουχία αντιδρομήσεων και εκτεταμένων πεζοδρομήσεων θα δυσκολέψει ακόμα περισσότερο την κίνηση των πολιτών από και προς το κέντρο της πόλης, η **ριζική αλλαγή** του τοπίου στις αστικές συγκοινωνίες της πόλης καθίσταται απαραίτητη. Δυστυχώς, με εξαίρεση τον προαστιακό σιδηρόδρομο, το **Αστικό ΚΤΕΛ Πάτρας** αρνείται να αναλάβει και να παίξει τον κομβικό ρόλο που του αντιστοιχεί, στη διαμόρφωση εκτεταμένης και φτηνής αστικής συγκοινωνίας. Με έναν σχεδιασμό δρομολογίων της δεκαετίας του '80, ο οποίος αφήνει εκτός πρόσβασης το 60% των πολιτών ενός γιγάντιου Καλλικρατικού Δήμου, με παρωχημένη έως τριτοκοσμική υποδομή σε οχήματα και υπηρεσίες, με συνεχείς αυξήσεις τιμών και ανελαστικό εισιτήριο αντίθετα στην σύγχρονη λογική της τιμολόγησης των μετακινήσεων, χωρίς κανέναν κοινωνικό έλεγχο, αποτελεί ανασταλτικό παράγοντα στη διαμόρφωση ενός σύγχρονου και οικονομικού δικτύου αστικών συγκοινωνιών, το οποίο συμβάλλει στην ποιότητα ζωής των πολιτών του, την οικολογική ισορροπία καθώς και στην οικονομική και πολιτιστική ανάπτυξη της πόλης.

Δυστυχώς, κανένας από τους οργανωμένους φορείς της πόλης της Πάτρας (Δήμος, συνδικάτα, επιμελητήρια, κλπ) δεν δείχνει πραγματική διάθεση να πιέσει και να απαιτήσει ώστε η διοίκηση του Αστικού ΚΤΕΛ, ή του όποιου άλλου φορέα, να αναλάβει τις ευθύνες που της αναλογούν για το χαμηλό επίπεδο υπηρεσιών που παρέχουν οι αστικές συγκοινωνίες της πόλης. Ιδιαίτερα η δη-

συνεχίζεται στη σελ.2

Μήπως φταίμε και εμείς;

Μέσα στο καλοκαίρι, την πόλη μας απασχόλησε έντονα το ζήτημα που προέκυψε με τα σκουπίδια, λόγω της απεργίας των εργαζομένων στην καθαριότητα, με μεγάλους όγκους να στοιβάζονται σε κάθε γωνιά της πόλης μας δημιουργώντας δύσοσμους σωρούς. Οι εικόνες είναι γνωστές. Η καθημερινότητά μας άλλαξε και αναγκαστήκαμε να περπατάμε ανάμεσα σε διαλυμένες σακούλες σκουπιδιών με την έντονη μυρωδιά της αλλοίωσης να είναι παντού αισθητή. Οι πλατείες και οι χώροι των παιδικών χαρών είχαν την εικόνα βομβαρδισμένου τοπίου από ατέλειωτα σκουπίδια κάθε λογής...

Το ερώτημα όμως που τίθεται είναι: Για αυτή την εικόνα φταίει μόνο η απεργία των εργαζομένων ή μήπως φταίμε και εμείς οι πολίτες; Πραγματικά, έχουμε αναλογιστεί ποιος είναι ο κύριος υπεύθυνος για την κατάσταση αυτή σε τέτοιες ημέρες απεργιακών κινητοποιήσεων και πώς θα μπορούσαμε να συμβάλουμε στην πρόληψη τέτοιων καταστάσεων;

Σε μια καθημερινή πρωινή βόλτα σε κεντρική πλατεία της πόλης μας τις ημέρες εκείνες, καταγράφονται εικόνες οι οποίες μας προβληματίζουν και θα πρέπει να μας προβληματίζουν έντονα, αν όχι να μας εξοργίζουν. Ωρα 7 το πρωί, σκουπίδια φαγητού από νυχτερινό πρόχειρο φαγητό, κουτιά από μπίρες, χαρτιά από συσκευασίες, στρώματα, ρούχα, παπούτσια, τσάντες, ανθρώπινες ακαθαρσίες κ.λπ.

Ακόμη και σε κεντρικούς δρόμους δεν έλειψαν οι αψιμαχίες μεταξύ των κατοίκων της περιοχής, για το αν θα πρέπει να μετακινηθούν οι κάδοι και που θα πρέπει να πάνε, αριστερά ή δεξιά κ.λπ. Αναρωτιέται κανείς, γιατί θα πρέπει εκείνες τις συγκεκριμένες ημέρες να κατεβάσουμε τη χαλασμένη ηλεκτρική συσκευή, ε-κατοντάδες άλλα «άχρηστα» αντικείμενα και σκουπίδια που επιβαρύνουν το περιβάλλον;

Σύμφωνα με ποιά λογική θα πρέπει όλα αυτά τα σκουπίδια να είναι σκορπισμένα στις πλατείες, που κάποια στιγμή της ημέρας

θα πάμε όλοι να περάσουμε ευχάριστα κάποιες ώρες αλλά, κυρίως, εκεί που θα πάνε τα μικρά παιδιά για να παίξουν. Πώς μπορεί να γίνονται ανεκτές τέτοιες πρακτικές και συνήθειες που επιβαρύνουν, θέτουν σε κίνδυνο την δημόσια υγεία αλλά και την ποιότητα της ζωής όλων μας;

Θα μπορούσαμε όλοι να βρούμε τρόπο να περιορίσουμε τα «υπολείμματά μας», (οικιακά απορρίμματα, προϊόντα ανακύκλωσης κ.λπ.), ώστε να υπάρχει μείωση του όγκου και της ποσότητας όσων τελικά θα καταλήγουν στους δρόμους, αλλά και στις πλατείες. Θα μπορούσαν, ανά γειτονιά ή και ανά πλατεία, να δημιουργηθούν ομάδες έλεγχου και να τοποθετηθούν, για παράδειγμα, (στις πλατείες ή γενικά στους χώρους πρασίνου) μεγάλες σακούλες, ώστε εκεί να συλλέγονται τα σκουπίδια και να υπάρχει μια στοιχειώδης καθαριότητα. Θα μπορούσαμε ίσως αυτές τις ημέρες να κρατάμε κάποια σκουπίδια στα μπαλκόνια μας ή και σε μια γωνιά στην αποθήκη μας σε καλά δεμένους σάκους.

Θα μπορούσαν όλα τα παραπάνω ή και άλλες προσφορότερες ιδέες και πρακτικές να συμβάλουν, ώστε να δούμε με άλλη ματιά το θέμα των απορριμμάτων ή σκουπιδιών και να αντιμετωπίσουμε, εντέλει, και τον δικό μας ρόλο όχι απλά ως ενός «χρήστη» ή «καταναλωτή» της πόλης, αλλά ως ενός πραγματικού **πολίτη** με δράση με συμμετοχή, με ευθύνες και δικαιώματα.

Τι μας εμποδίζει; Φυσικά μόνο ο εαυτός μας. Η αδιαφορία μας για τον διπλανό μας, για το χώρο που ζούμε. Θα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε, ότι αν δεν πάρουμε την ζωή μας, τη διαχείριση της καθημερινότητάς μας στην πόλη στα χέρια μας και δεν αναλάβουμε και τις ευθύνες που μας αναλογούν, θα παραμένουμε στην καλύτερη περίπτωση θεατές των συνεπειών της αδιαφορίας μας, θεατές της δικής μας και των συμπολιτών μας κακής πρακτικής και συμπεριφοράς, μόνιμα διαμαρτυρόμενοι για την υποβάθμιση των συνθηκών ζωής στην πόλη και μόνιμα αναμένοντας μια κεντρική διοίκηση (Κράτος ή Αυτοδιοίκηση) να αποφασίσει να σχεδιάσει και να υλοποιήσει για εμάς χωρίς εμάς. **Χρ.Γ.**

συνέχεια από σελ.1

μοτική αρχή δείχνει **ανεξήγητη ολιγωρία** στο να θέσει τα ζητήματα επί τάπητος και να διεκδικήσει από το Αστικό ΚΤΕΛ τις υπηρεσίες που είναι απαραίτητες για την τρίτη πόλη της χώρας. Το χάλι της αστικής συγκοινωνίας αντιμετωπίζεται με αδιαφορία και δύσκολα καλυμμένη συγκατάβαση από τον Δήμο της Πάτρας, ο οποίος υποτίθεται ότι με τη νέα νομοθεσία θα πρέπει να **σχεδιάσει** τον χάρτη των συγκοινωνιών της πόλης για το 2019.

Εμείς ως «Κοινοτικό», ξεκινήσαμε το 2016 προσπάθεια ευαισθητοποίησης, μέσω της συλλογής χιλιάδων υπογραφών των ίδιων των πολιτών, προκαλέσαμε συζήτηση στο δημοτικό συμβούλιο και ξαναφέραμε μέσα στο 2017 το θέμα με ερώτησή μας προς το Δήμαρχο. Δυστυχώς, η στάση της δημοτικής αρχής συνεχίζει να είναι «άλλα λόγια να αγαπιόμαστε». Επαναδιατυπώνουμε, λοιπόν, **τα αιτήματα** που είχαμε καταθέσει από το 2016 και τα οποία, κατά τη γνώμη μας, αποτυπώνουν το **ελάχιστο** που πρέπει να κάνει το Αστικό ΚΤΕΛ Πάτρας και στο συντομότερο χρονικό διάστημα, ώστε να αποκτήσουμε μια αποτελεσματική και οικονομικά προσιτή αστική συγκοινωνία στην Πάτρα. Στόχος οφείλει να είναι η εξυπηρέτηση όλων των κατοίκων της πόλης, λαμβάνοντας, μάλιστα, υπόψη τις οριακές οικονομικές συνθήκες διαβίωσης πολλών εξ αυτών. Στην προσπάθεια αυτή, ο Δήμος της Πάτρας δεν πρέπει να **κρύβεται** πίσω από μια υποτιθέμενη αδυναμία, αλλά να αναλάβει τις ευθύνες του και να μπει μπροστά, μέσα από αποφασιστικές πρωτοβουλίες, οι οποίες θα λειτουργήσουν ως μοχλός πίεσης και συντονισμού των προσπαθειών για την επίτευξη του στόχου εκσυγχρονισμού των αστικών συγκοινωνιών της πόλης.

Πιο συγκεκριμένα, **διεκδικούμε επάνω σε τρεις βασικούς άξονες:**

Α. ΔΙΚΤΥΟ

1. Αναδιάρθρωση της έκτασης που θα καλύπτει η αστική συγκοινωνία, με βάση την Καλλικρατική πλέον δομή του δήμου, ώστε να εξυπηρετούνται ΟΛΕΣ οι περιοχές της πόλης, από τον Ψαθόπυργο έως και τα Καμίνια και από την Πιτίτσα έως και την Θέα.

2. Πλήρης επανασχεδιασμός ΟΛΩΝ των λεωφορειακών γραμμών του νέου πολεοδομικού χώρου της πόλης, με βάση την αρχή της δημιουργίας **δικτύου** γραμμών και όχι μεμονωμένων όπως είναι σήμερα.

3. Δημιουργία γραμμών κορμού και δορυφορικών, προκειμένου να εκλείψει το φαινόμενο της διέλευσης από τον ίδιο δρόμο πολλαπλών γραμμών με περίπου την ίδια κατεύθυνση. Επίσης εκμετάλλευση των νέων οδικών αξόνων, όπως μίνι-περιμετρικής, και δημιουργία γραμμών απευθείας σύνδεσης μεταξύ Νοτίου, Ανατολικού και Βορείου διαμερισματος.

4. Αναγκαία η όσο το δυνατόν ευκολότερη πρόσβαση στις δραστηριότητες μαζικής προσέλευσης και τους πόλους έλξης της πόλης, όπως Πανεπιστήμιο, ΑΤΕΙ, Νοσοκομεία, Μουσεία, παραλίες, σχολεία κλπ.

5. Αναγκαία επίσης είναι και η αλληλοσύνδεση μεταξύ προαστιακού σιδηροδρόμου και λεωφορειακών γραμμών, προκειμένου να επιτυγχάνεται η βέλτιστη και συντομότερη εξυπηρέτηση του κοινού.

6. Κάλυψη των δημοτικών δορυφόρων χώρων στάθμευσης με γραμμές μετάβασης στο κέντρο της πόλης, αλληλοκαλυπτόμενες και αλληλοτροφοδοτούμενες.

Β. ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Ανανέωση του στόλου των λεωφορείων, προκειμένου αυτά να ανταποκρίνονται στις σύγχρονες προδιαγραφές και να μην αποτελεί η πόλη τόπο συγκέντρωσης των μεταχειρισμένων προς απόσυρση οχημάτων της Ευρώπης.

2. Νέα ονοματοδοσία των λεωφορειακών γραμμών, χωρίς διπλές και τριπλές διαδρομές και με χαρακτηριστική αριθμοδότηση, ανά διαμερισματικό τομέα.

3. Επανασχεδιασμός των στάσεων, ούτως ώστε να μην παρατηρείται το φαινόμενο στάσεις ανά 100 μέτρα, στάσεις δίπλα σε διασταυρώσεις με φωτεινούς σηματοδότες, και στάσεις που δεν εξυπηρετούν όλα τα διερχόμενα λεωφορεία.

4. Εφαρμογή τηλεματικής, τόσο μέσα στα λεωφορεία για την ενημέρωση των επιβατών για το σημείο που βρίσκεται το λεωφορείο και τις επόμενες στάσεις, όσο και στις περισσότερες στάσεις, για την σωστή ενημέρωση των επιβατών ως προς την ώρα άφιξης του λεωφορείου.

5. Δυνατότητα εξυπηρέτησης από τα λεωφορεία ανθρώπων με ειδικές ανάγκες, όπως κινητικά προβλήματα (ράμπες πρόσβασης και εισόδου στο λεωφορείο), τυφλοί και κωφάλαλοι (ηχητικά και οπτικά σήματα τόσο έξω, όσο και μέσα στο λεωφορείο), μικρά παιδιά (πλήκτρα στάσης προσβάσιμα σε όλους) κλπ.

6. Θεσμοθέτηση μεταμεσονυκτίων δρομολογίων σε συγκεκριμένες γραμμές και για συγκεκριμένες ημέρες (Παρασκευή έως Κυριακή), σε συγκεκριμένες ώρες.

7. Μέτρα για την διευκόλυνση της κυκλοφορίας των αστικών λεωφορείων, ώστε να αντιμετωπιστούν οι καθυστερήσεις και να βελτιωθεί η αξιοπιστία των δρομολογίων.

Γ. ΚΟΣΤΟΛΟΓΙΟ

1. Καθιέρωση ενιαίου εισιτηρίου, διάρκειας 1,5 ώρας. Στο χρονικό

Κατάθεση ερώτησης για το ζήτημα διαχείρισης των απορριμμάτων στον Δήμο Πατρέων

Ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα που απασχολεί την πόλη μας τα τελευταία χρόνια είναι η διαχείριση των Σύμμεικτων Αστικών Απορριμμάτων (ΑΣΑ). Η οριακή κατάσταση του ΧΥΤΑ στην Ξερόλακα ήταν βασικό θέμα από την προεκλογική ακόμα περίοδο το 2014, όπου η δημοτική σας παράταξη ήταν υπέρμαχος του κλεισίματος και της ανάπλασης του συγκεκριμένου ΧΥΤΑ και της εναλλακτικής διαχείρισης με ανακύκλωση στην πηγή, κομποστοποίηση οργανικών, δημιουργία πράσινων σημείων κ.α.

Στα πλαίσια αυτά, με απόφαση του δημάρχου Πατρέων στις 17-3-2015 συγκροτήθηκε ομάδα μελέτης από υπαλλήλους του δήμου με τίτλο «Ομάδα Εργασίας σχεδιασμού, οργάνωσης και παρακολούθησης έργων και δράσεων διαχείρισης στερεών αποβλήτων - ανακύκλωσης», η οποία και παρουσίασε το Τοπικό Σχέδιο Διαχείρισης Απορριμμάτων (ΤΣΔΑ) του δήμου Πατρέων τον Οκτώβριο του 2015. Το συγκεκριμένο σχέδιο που υπερψηφίστηκε από το Δ.Σ. (ομόφωνα; Δεν θυμάμαι...), προέβλεπε μεταξύ άλλων εκτεταμένη ανακύκλωση στην πηγή, δημιουργία πράσινων σημείων, προδιαλογή οργανικών αποβλήτων για κομποστοποίηση, κ.α. Επιπλέον, το χρονοδιάγραμμα υλοποίησης του συγκεκριμένου σχεδίου ήταν εξαιρετικά εμπροσθοβαρές (πράγμα που τότε είχαμε επισημάνει), καθώς προέβλεπε την υλοποίηση του μεγαλύτερου μέρους του σχεδίου τα έτη 2016-2017.

Σχεδόν δύο χρόνια μετά από την δημοσιοποίηση του ΤΣΔΑ του δήμου Πατρέων, ερωτάται ο κ. Δήμαρχος και ο αρμόδιος κ. Αντιδήμαρχος:

- Σε τι φάση βρίσκεται το έργο υλοποίησης του ΤΣΔΑ του δήμου Πατρέων;
- Εκτός από την δημοπράτηση του τοιχείου αντιστήριξης στον ΧΥΤΑ Ξερόλακας, ένα έργο ώριμο καθώς είχε ήδη μελετηθεί από προηγούμενη δημοτική αρχή και ουσιαστικά στοχεύει στην αύξηση της χωρητικότητας του ΧΥΤΑ, υπάρχουν άλλες δράσεις του ΤΣΔΑ που έχουν προχωρήσει; Αν ναι, ποιες είναι αυτές; Εάν όχι, σε τι οφείλεται αυτό;
- Τι δράσεις έχει πραγματοποιήσει η δημοτική αρχή για την ενημέρωση και ευαισθητοποίηση του πληθυσμού και την πιλοτική εφαρμογή του ΤΣΔΑ; Κρίνονται αυτές επαρκείς από την δημοτική αρχή;
- Η πρόσφατη συγκρότηση επιτροπής για την προκήρυξη διαγωνισμού με θέμα «ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ ΚΑΙ ΤΕΥΧΗ ΔΗΜΟΠΡΑΤΗΣΗΣ ΕΡΓΩΝ ΜΟΝΑΔΑΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΜΟΝΑΔΑΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΒΙΟΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΣΤΗ ΘΕΣΗ ΦΛΟΚΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΧΑΪΑΣ», εντάσσεται στα πλαίσια του ΤΣΔΑ; Εάν ναι, πώς ακριβώς; Τι δυναμικότητας μονάδες θα προβλέπονται στις υπό εκπόνηση μελέτες;

Κατάθεση ερώτησης σχετικά με τον τρόπο χρηματοδότησης του αποτεφρωτηρίου νεκρών

Σε πρόσφατες δηλώσεις του Αντιδημάρχου κ. Στάμου στο ΑΠΕ-ΜΠΕ, σχετικά με την κατασκευή του αποτεφρωτηρίου νεκρών, διαβάζουμε ότι, «η λειτουργία του κέντρου αποτεφρώσεως νεκρών εκτιμάται ότι θα ξεκινήσει ίσως και μέσα στο 2018», ότι «δεν έχουμε σκοπό να εμπλέξουμε ιδιώτες» και ότι «το κόστος κατασκευής του έργου φθάνει περίπου τα 2,2 εκατομμύρια ευρώ».

Θα θέλαμε να πληροφορηθούμε τον τρόπο με τον οποίο θα χρηματοδοτήσει το κέντρο αποτεφρώσεως νεκρών ο Δήμος της Πάτρας, ξεκινώντας μάλιστα τις εργασίες το 2018, καθώς το ποσό των 2,2 εκατ. ευρώ είναι διόλου ευκαταφρόνητο για τα πενιχρά οικονομικά του Δήμου μας, ενώ δεν έχουμε υπ' όψιν μας να προβλέπεται χρηματοδότηση από κάποιο πρόγραμμα.

διάστημα αυτό θα επιτρέπονται πολλαπλές μετεπιβιβάσεις από και προς οποιαδήποτε κατεύθυνση.

2. Καθιέρωση κάρτας απεριόριστων διαδρομών, ημερήσιας, μηνιαίας ή ετήσιας διάρκειας, για όλα τα είδη εισιτηρίων.

3. Σε συνεργασία με το Δήμο και την κεντρική διοίκηση, επιδοτούμενο εισιτήριο για τους μακροχρόνια ανέργους και τους προνοιακά καταγεγραμμένους.

4. Κατάργηση της εντελώς παράλογης επιβάρυνσης στην τιμή του εισιτηρίου για έκδοση εντός του αστικού λεωφορείου, με δεδομένο ότι τα σημεία πώλησης και οι ώρες εξυπηρέτησης του κοινού έχουν μειωθεί πάρα πολύ.

5. Ανάκληση των τελευταίων αυξήσεων στις τιμές των εισιτηρίων καθώς η τιμή των καυσίμων έχει πέσει τους τελευταίους μήνες.

Η Θέση του ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΝ για τις πολιτιστικές εκδηλώσεις για τα 100 χρόνια της Οκτωβριανής Επανάστασης

Στη συνεδρίαση του Πολιτιστικού Οργανισμού του Δήμου Πατρέων στις 17/10/17, το «Κοινοτικόν» κλήθηκε να πάρει θέση ως προς τις πολιτιστικές εκδηλώσεις για τα 100 χρόνια της Οκτωβριανής Επανάστασης. Το πρόγραμμα αυτών περιλαμβάνει μία εκδήλωση αφιερωμένη στους Σοβιετικούς συνθέτες από το Δημοτικό Ωδείο, μια παράσταση αφιέρωμα στην Οκτωβριανή Επανάσταση από το Χορευτικό του Δήμου Πατρέων, το Opera Studio και το σύλλογο ελληνορωσικής φιλίας «Σογιούζ» και ένα αφιέρωμα στο Σοβιετικό κινηματογράφο. Το πρόγραμμα των εκδηλώσεων συνοδεύεται από κείμενο (το οποίο δεν ήρθε προς ψήφιση), που αιτιολογούσε την άρρηκτη σχέση της Οκτωβριανής Επανάστασης με μια αντίστοιχη πολιτιστική και πνευματική παραγωγή υψηλού επιπέδου.

Ως προς τον κινηματογράφο οι επιλεγμένες παραγωγές αποτελούν σταθμούς για την ιστορία της σκηνοθεσίας ή του μοντάζ που, όντως, κινήθηκαν στην πρωτοπορία της κινηματογραφικής τέχνης. Στις επιλεγμένες ταινίες, βέβαια, δεν βρίσκουν θέση έργα όπως π.χ. του Ταρκόφσκι, που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για μια διαλεκτική πλάτυση της ματιάς του κοινού πάνω στο ιστορικό αυτό φαινόμενο.

Η πιο προσανατολισμένη σε συγκεκριμένη θεματική εκδήλωση είναι η παράσταση του Opera Studio με τραγούδια (συνοδευόμενα από την αντίστοιχη μετάφραση) της εποχής της Οκτωβριανής Επανάστασης. Η εκδήλωση θα περιλαμβάνει ποιήματα και κείμενα αφιερωμένα στην Επανάσταση, τα οποία θα ερμηνεύσουν ηθοποιοί του ΔΗΠΕΘΕ και αμφίβολης στόχευσης χορευτικές εκδηλώσεις υπό τον αναχρονιστικό τίτλο: «αγρότες - ερ-

γάτες - στρατός».

Αυτό, όμως, που παραλείπεται και έχει ιστορικό ενδιαφέρον είναι πως ορισμένοι από τους επιλεγμένους για τη συναυλία καλλιτέχνες (βλ. Shostakovich, Prokofiev) υπέστησαν αυστηρούς ελέγχους από το σοβιετικό καθεστώς, ενώ και άλλοι των οποίων τα έργα δεν παρουσιάζονται στη συγκεκριμένη πολιτιστική συγκυρία λογοκρίθηκαν, αυτολογοκρίθηκαν ή εξορίστηκαν προκειμένου να διασφαλίσουν την καλλιτεχνική τους ή και σωματική τους υπόσταση. Δεν μπορούμε να παραβλέψουμε πως το σοβιετικό καθεστώς, το οποίο στο εισηγητικό κείμενο παρουσιάζεται περίπου ως πεφωτισμένη ηγεσία, μέσα στις αντιφάσεις του δεν επέδειξε την ίδια καλλιτεχνική ευαισθησία και ανοχή σε τέχνες (π.χ. ορθόδοξη αρχιτεκτονική, εικονογραφία), καλλιτέχνες (π.χ. Αχμάτοβα, Μέγερχολντ, Παστερνάκ, Μπουλγκάκοφ) ή δασκάλους (βλ. «Πολιτιστική Επανάσταση», 1929) οι οποίοι δεν εξυπηρετούσαν το αισθητικό ή πολιτικό ιδεώδες του.

Στο «Κοινοτικόν» προσεγγίζουμε τα γεγονότα, ιδιαίτερα αυτά που έχουν κοσμοϊστορική σημασία, πάντοτε με σεβασμό αλλά και κριτική διάθεση. Η Οκτωβριανή Επανάσταση δεν αποτελεί εξαίρεση. Υπό αυτό το πρίσμα δεν μπορούμε παρά να δεχθούμε την υψηλή καλλιτεχνική, πολιτιστική και ιστορική αξία των επιλεγμένων μουσικών ή κινηματογραφικών έργων. Από την άλλη όμως, δεν μπορούμε παρά να παρατηρήσουμε το ιστορικό φαινόμενο στην όλότητά του, σε όλο το χρονικό του εύρος, με τη συσσωρευμένη εμπειρία που μας δίνει η χρονική απόσταση και όχι να παραμεινουμε σε γενικευμένες διατυπώσεις, όπως αυτή της εισήγησης περί «ανώτερης οργάνωσης της σοβιετικής κοινωνίας». Δεν διαφωνούμε με τις εκδηλώσεις πολιτισμού. Πόσο μάλλον όταν πληρούν υψηλά καλλιτεχνικά και ποιοτικά κριτήρια. Διαφωνούμε, όμως, και δεν υπερψηφίζουμε εκδηλώσεις, όταν αυτές από εργαλείο διαλεκτικής και σύνθεσης εκτρέπονται σε μια υμνολογία της σοβιετικής εποχής, αντί για μια γόνιμη συζήτηση για την κληρονομιά και την επικαιρότητά της.

Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΕΝΤΟΣ ΜΟΥ

(γράφει ο Ιωάννης Κόρδας)

*«..Αλλ' ἦν δ' ἐγὼ, ἐν οὐρανῷ ἴσως παράδειγμα ἀνάκειται τῷ βουλομένῳ ὄραν και ὄρωντι ἑαυτὸν κατοικίσειν. Διαφέρει δὲ οὐδὲν εἴτε που ἔστιν εἴτε ἔσται τὰ γὰρ ταύτης μόνης ἂν πράξειεν, ἄλλης δε οὐδεμιᾶς..» (Πολιτεία, 592 b)**

Δεν μπορεί να ισχυριστεί κάποιος πως είναι πλήρως μορφωμένος άνθρωπος εάν δεν συνάντησε ποτέ κατά τη διάρκεια της ζωής του τα εξής τέσσερα έργα της αρχαίας ελληνικής γραμματείας: Την Ιλιάδα του Ομήρου, την Ιστορία του Θουκυδίδου, την Πολιτεία του Πλάτωνος και τα Ηθικά Νικομάχεια του Αριστοτέλους. Η Πολιτεία κατά γενική ομολογία, είναι ένα μνημειώδες επίτευγμα του ανθρώπινου στοχασμού. Μέσα από το κείμενο θα έρθουμε σε επαφή με πλήθος γνωστικών πεδίων: μεταφυσική, οντολογία, γνωσιολογία, ηθική, θεολογία, πολιτική επιστήμη, οικονομία, αισθητική, φιλολογία. Εμπεριέχει και συμπεριλαμβάνει ως το περιεκτικότερο και εκτενέστερο κατά τον Σκουτερόπουλο (2007, Πολις) πλατωνικό έργο, το σύνολο της πλατωνικής φιλοσοφίας και αποτελεί το πρώτο ολοκληρωμένο σύστημα σκέψης το οποίο έμεινε γνωστό ως «θεωρία των ιδεών». Στην ουσία, η φιλοσοφία όπως την αντιλαμβανόμαστε σήμερα ξεκινάει με τον Πλάτωνα.

Η Πολιτεία δεν είναι ένα ιδεολογικό-πολιτικό πρόγραμμα που διακηρύσσει την οικοδόμηση ενός πρότυπου πολιτεύματος, μιας «καθαρής» και ιδανικής πολιτικής κοινωνίας ή μια πρόωμη επαναστατική πρόταση ενός ριζικά άλλου κοινωνικού συστήματος. Ο στόχος του Πλάτωνος είναι διαφορετικός και έχει βασικά στο επίκεντρο τον κάθε επιμέρους άνθρωπο. Φυσικά η Πολιτεία, λόγω της έκτασης και της πληθώρας των ιδεών και εννοιών που προσκομίζει, αποτελεί αναμφίβολα συστατικό στοιχείο της εν γένει

πολιτικής σκέψης. Αφορά όμως πρώτα την ατομική αρετή που καλλιεργεί ο συγκεκριμένος άνθρωπος και δευτερευόντως την αντίστοιχη συλλογική αρετή. *“..Με αυτό το πρίσμα η Πολιτεία διαβάζεται ως μια εξεικόνηση του εσωτερικού κόσμου του ανθρώπου, η αρίστη πόλις είναι η πολιτεία της ανθρώπινης ψυχής –μια ιδιότυπη αλληγορία με την οποία προβάλλονται ορισμένες θέσεις αρχές και αξίες και επισημαίνονται οι σκιές της υφιστάμενης κατάστασης –, κι όχι ως πολιτικό μανιφέστο και πολιτικό πρόγραμμα για εφαρμογή στην πράξη, όπως πεπλανημένα την εκλαμβάνουν ο Πόππερ και άλλοι «μοντέρνοι αντιπλατωνικοί»..” (Πολιτεία, μετ. Σκουτερόπουλος, 2007, σελ. 21).*

Η «καλλίπολις ψυχή» εγκαθίσταται στον (φιλόσοφο) άνθρωπο που αποκτά αφενός ενότητα εαυτού, αφετέρου θεάται αυτό που υπάρχει πραγματικά (το Αγαθόν). Ο μόνος και δη ρεαλιστικός δρόμος είναι η παιδεία. Η γνώση ταυτίζεται με την αρετή και αρετή κατεξοχήν είναι η δικαιοσύνη. Είναι γνωστή η τριμερής διάκριση της πλατωνικής ψυχής σε λογιστικόν, θυμοειδές και επιθυμητικόν. Όταν όλα τα μέρη της ψυχής πράττουν κατά πως πρέπει και όταν η επιθυμία υποτάσσεται στο Λόγο ο οποίος στηρίζεται από τη βούληση, επέρχεται η ενότητα ως δικαιοσύνη.

Στο βιβλίο του Bormann Πλάτων (2006, σελ. 217) διαβάζουμε το εξής εξαιρετικό: *«Δεν μπορεί κανείς να μεμφθεί τον Πλάτωνα ότι μεταφέρει χωρίς πειστική επιχειρηματολογία το σχήμα των τριών τάξεων της πόλεως που επινόησε στην ανθρώπινη ψυχή. Οι τρεις τάξεις μπορούν να υφίστανται στην πόλιν των φυλάκων μόνο και μόνο γιατί η πόλις είναι απείκασμα της ανθρώπινης ψυχής. Όπως είναι φτιαγμένοι οι άνθρωποι έτσι είναι φτιαγμένη η Πόλις, το αντίστροφο δεν ισχύει..».* Το μόνο που απομένει είναι να κυβερνήσουν κάποτε οι φιλόσοφοι ή να φιλοσοφήσουν οι άρχοντες.

* Όμως, εἶπα, ἴσως ὑπάρχει στον οὐρανὸ, σαν ἓνα ὑπόδειγμα γιὰ ὅποιον θέλει νὰ βλέπει καὶ βλέποντας νὰ χτίζει μιὰ πολιτεία μέσα του. Ἀν ὑπάρχει κάποιος ἀπὴν τὴν πολιτεία ἢ ἀν θὰ ὑπάρξει, αὐτὸ δὲν ἔχει καμία σημασία γιὰτὸν ἐκεῖνο θὰ πράττει σύμφωνα με τοὺς νόμους αὐτῆς τῆς πολιτείας καὶ καμίας ἄλλης.

Βιβλιοπαρουσίαση: «ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΣΜΟΣ» του Π. Κονδύλη

Ο Χώρος Εναλλακτικής Παρέμβασης «Κοινοτικών» και το βιβλιοπωλείο **Νουveau** παρουσίασαν στην Πάτρα το έργο του Παναγιώτη Κονδύλη (1943-1998), «*Συντηρητισμός: Ιστορικό περιεχόμενο και παρακμή*», σε μετάφραση του *Λευτέρη Αναγνώστου*, το οποίο εκδόθηκε στα ελληνικά από τις *Πανεπιστημιακές Εκδόσεις*

Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε την **Παρασκευή 6 Οκτωβρίου**, στις **8.30 μ.μ.**, στο χώρο του **βιβλιοπωλείου Νουveau**, στον πεζόδρομο της **Παντάσσης 78**, στην Πάτρα.

Μίλησαν οι:

Λεωνίδας Σταματελόπουλος - Υποψήφιος διδάκτωρ Φιλοσοφίας / μέλος της *συντακτικής ομάδας του περιοδικού «Νέο Πλανόδιον»*

Θεόδωρος Ντρίνιας - Δημοτικός σύμβουλος («Κοινοτικών»)

Βιβλιοπαρουσίαση: Το Δημοτικό Τραγούδι του Γ. Καραμπελιά

Οι Εναλλακτικές Εκδόσεις και το βιβλιοπωλείο **Πρωτοπορία** παρουσίασαν την **Παρασκευή 29 Σεπτεμβρίου** στις **20.00** το βιβλίο του **Γιώργου Καραμπελιά**: «*Το Δημοτικό Τραγούδι. Αποτόπωση της ιδιοπροσωπίας του νεότερου ελληνισμού*» Για το βιβλίο μίλησαν:

Αλέξης Γκλαβάς, ερευνητής-ραδιοφωνικός παραγωγός,

Κωνσταντίνος Γιωτσόπουλος, ιστορικός-εκπαιδευτικός

(Εκπαιδευτήρια Αναγέννηση)

και ο συγγραφέας **Γιώργος Καραμπελιάς**

Ακολούθησε δημοτικό μουσικό πρόγραμμα στο πεζόδρομο

του βιβλιοπωλείου Πρωτοπορία, Γεροκώστοπούλου 31-33, Πάτρα

Δήγματα

Περί Re-Culture...

Το «Κοινοτικών» με λύπη του παρακολουθεί τον Πολιτιστικό Οργανισμό να ολισθαίνει στην ανάρτηση και αναπαραγωγή στη σελίδα του στο facebook ανώνυμου λιβελογραφήματος τοπικής εφημερίδας με τίτλο «Κόκκινη κάρτα...». Στη συνεδρίαση της 31/10, διαμαρτυρηθήκαμε για την ανύπαρκτη ενημέρωση του Δ.Σ., παρόλο που το αίτημα για το εικαστικό φεστιβάλ Re-Culture είχε κατατεθεί από τον Μάιο. Διεκδικήσαμε μαζί με τις υπόλοιπες παρατάξεις της αντιπολίτευσης συζήτηση επί του θέματος και από ό, τι φάνηκε, στη συνεδρίαση εμφανικά το πετύχαμε. Προσπάθησαν ανεπιτυχώς για ένα δίωρο να ταυτίσουν την παρέμβασή μας με τα αιτήματα του Re-Culture και του καλλιτεχνικού του διευθυντή. Δεν δίστασαν να εκμεταλλευθούν την αγωνία των υπευθύνων των δομών του Οργανισμού για να καταφερθούν εναντίον της πρωτοβουλίας μας. Πιστέψαμε πως θα σταματήσουν στην επεικώς άκομμη αυτή προσπάθεια. Δυστυχώς, διαψευστήκαμε...

26^η Οκτωβρίου νωρίς το πρωί. Ο ήχος των καμπάνων σου φανερώνουν πως είναι γιορτή. Δυστυχώς κάνεις το λάθος να κοιτάξεις την τηλεόραση που είναι ήδη ανοιχτή. Πραγματοποιείται η πρωινή σύνδεση από τα αθηναϊκά κανάλια από την πανηγυρίζουσα Θεσσαλονίκη. Από τους εκατοντάδες χιλιάδες Θεσσαλονικείς επιλέγεται να μιλήσει ο πρώην νομάρχης Παναγιώτης Ψωμιάδης. Και εκεί που περιμένεις να ακούσεις ευχές μέσα σε κλίμα ενότητας και συνεργασίας ο κατηγορούμενος δημόσιος λειτουργός ξεκινάει κατηγορίες για φιλοσκοπιανούς και άλλα περσινά ξινά σταφύλια. Αξίζει να σημειωθεί πως είναι η ώρα της λειτουργίας αλλά ο θεοσεβούμενος νομάρχης δεν ιπσοείται. Έχει ετοιμαστεί για το δικό του κήρυγμα. Μιλάει για την Μακεδονία λες και έχει πολεμήσει στον Μακεδονικό αγώνα δίπλα στον Παύλο Μελά ενώ το μόνο που έχει κάνει είναι να έχει διαβάσει «Τα Μυστικά του Βάλτου».

Νομίζω πως πρέπει να διατρανώσουμε έντονα πως δεν μας εκφράζουν αυτοί οι άνθρωποι. Δεν έχουμε σχέση με αυτή την παρακμή. Κάποιους εκατοντάδες που αλλάζουν ρόλους και στρατόπεδα απλά με τα θέματα που προκύπτουν. Και να τους θέσουμε στο περιθώριο.

Είμαστε ένας κόσμος που εκφράζει κάτι διαφορετικό. Άνθρωποι που επηρεάζονται από έντοπα όπως «ο Δρόμος», «η Ρήξη», το «Άρδην», οι Ιταλοί και οι Χαραλαμπίδικοι της κεντροαριστεράς καθώς και ανένταχτοι δεξιοί που βάζουν το θέμα της ταυτότητας. Άνθρωποι κατά της ιδιώτευσης που προσπαθούμε για τη συμπαρουσία μεταξύ μας. Που συναντιόνται σε εκδηλώσεις και προσπαθούν να βρουν κοινά σημεία. Όχι για να συνεργαστούν μοιράζοντας θέσεις αλλά να διατρανώσουν πως δεν θα κατιοχύσουν τα νέα είδωλα.

Και κάτι τελευταίο. Να τεθεί το θέμα της αξιοκρατίας δίπλα στους άλλους προβληματισμούς μας. Για να σταματήσει η μοναδική φορά που ακούγεται η λέξη Ελλάδα να είναι στην φράση πως «Στην Ελλάδα κάτι γίνεται χειρότερα από κάπου αλλού».

Ας συζητήσουμε για αυτά και ας αφήσουμε τα υποτακτικά ευφυολογήματα για τον κάθε απίθανο... Δ.Μ.

Τρεις φορές ο εκπρόσωπος της παράταξής μας έχει ρωτήσει, στις τελευταίες τρεις συνεδριάσεις του δημοτικού συμβουλίου, τον αρμόδιο αντιδήμαρχο τι μέτρα θα λάβει για την αυθαίρετη πρακτική καταστηματαρχες εστίασης σε κεντρικές πλατείες και πεζόδρομους να περιφράσουν τμήματα του δημόσιου χώρου με σταθερά πλαστικά και γυάλινα πετάσματα για να εγκαταστήσουν θερμαντικά σώματα και να δημιουργήσουν ένα δεύτερο δωρεάν χειμερινό μαγαζί εκτός από το πρώτο που ήδη διαθέτουν! Η πλατεία Όλγας ήδη έχει μετατραπεί σε πλατεία ... «θερμοκηπίων» από τις αυθαίρετες περικλειστές κατασκευές κάποιων μαγαζιών, στη Ρήγα Φεραίου στοές έχουν περιφραχτεί πλήρως και μπαίνεις και από ... πορτάκι (!), ενώ σε άθλια κατάσταση, με γιγαντιαίες περικλειστές κατασκευές είναι το τμήμα της πλατείας Γεωργίου, πάνω από το ύψος της Κορίνθου. Πέρα από το αισθητικό σκέλος της υπόθεσης, όπου κεντρικά σημεία της πόλης μετατρέπονται σε τσαντίρια ή θερμοκήπια για χάρη του ιδιωτικού κέρδους, πέρα από τη βάνουση καταπάτηση του δημόσιου χώρου, η δημοτική αρχή, με την απαράδεκτη ανοχή της, ουσιαστικά ευνοεί τους παραβάτες σε βάρος των τυπικών καταστηματαρχών, εξωθώντας και αυτούς, στα πλαίσια του ανταγωνισμού, στην παρανομία. Η δημοτική αρχή φέρει ακέραια την ευθύνη για τη σταδιακή μετατροπή του κέντρου της πόλης σε καταυλισμό τραπεζοκαθισμάτων. Οι δικαιολογίες, «δεν έχουμε προσωπικό», είναι απαράδεκτες διότι μια 20λεπτη βόλτα του ίδιου του αντιδήμαρχου ή των διευθυντών του στο κέντρο της πόλης θα είχε λύσει το πρόβλημα.

Αντίδοτα

Πνευματικό σκασιαρχείο

60% - 70% ανέρχεται το ποσοστό των μαθητών που απουσίασαν, την ημέρα μνήμης του μαρτυρίου του ιδρυτή της εκκλησίας των Αχαιών Αγίου Ανδρέα, στα σχολεία των περιφερειακών δήμων που συγχωνεύτηκαν με τον «Καλλικράτη» στο Δήμο της

Πάτρας. Οι κάτοικοι αυτών των περιοχών απάντησαν με υγιή και πολιτισμένο τρόπο στον «αλα κάρτ συγκεντρωτισμό» που επιβάλλεται με τον Καλλικράτη. Το πρόβλημα δεν είναι που κάποιιοι θέλουν τα σχολεία να έχουν μια ακόμη αργία, αλλά πιο σύνθετο.

Για να το καταλάβει κανείς θα πρέπει να δει τι γίνεται σε άλλες περιπτώσεις όπως για παράδειγμα στον εορτασμό των δύο εθνικών γιορτών. Παλιότερα, λοιπόν, όταν αυτές οι περιοχές ήταν αυτόνομοι δήμοι, γινόταν τοπικός εορτασμός με τον εξής τρόπο: οι μαθητές εκκλησιάζονταν το πρωί στην τοπική ενορία, στη συνέχεια ψαλλόταν επιμνημόσυνη δέηση στο τοπικό μνημείο των πεσόντων, ακολουθούσε ο πανηγυρικός της ημέρας, η κατάθεση στεφάνων και τέλος γινόταν η καθιερωμένη παρέλαση. Όλα αυτά για χάρη του «Καλλικράτη», υποθετικά, μεταφέρθηκαν στην έδρα του δήμου δηλαδή την Πάτρα.

Τα περιφερειακά σχολεία πλέον με δαπάνη του δήμου συμμετέχουν περιοδικά στην κεντρική παρέλαση ανά δύο ή τρία χρόνια. Ο εκκλησιασμός, η κατάθεση στεφάνων η παρέλαση και κυρίως τοπικές εκδηλώσεις καταργήθηκαν. Έτσι η συντριπτική πλειοψηφία των μαθητών στις εθνικές επετείους έχει αργία, χωρίς συμμετοχή στις εορταστικές εκδηλώσεις. Ταυτόχρονα, αυτές τις μέρες από τα εν λόγω περιφερειακά διαμερίσματα χάθηκε εορταστική ατμόσφαιρα η οποία αντικαταστάθηκε από τη σιωπή και την κατήφεια.

Επανερχόμενοι στις αρχικές μας σκέψεις, διαπιστώνουμε πως όταν οι τοπικές κοινωνίες διεκδικούν, με την ευκαιρία της συνένωσης των δήμων, να συμμετέχουν ισότιμα στις εκδηλώσεις του μοναδικού Αποστόλου της πίστης τους που τίμησε με το μαρτύριό του όλη την περιοχή της Αχαΐας, και της Ελλάδας ακόμη, τότε κάποιος νόμος το απαγορεύει. Και φυσικά σε μια εποχή που οι νόμοι τους κράτους παράγονται σε αριθμούς και ρυθμούς ασύλληπτους, δεν βρίσκεται ένας νουνεχής άνθρωπος σε θέση ευθύνης να βγάλει μια ακόμη ταπεινή εγκύκλιο που να αποκαθιστά το καθολικό αίτημα των μαθητών και κυρίως των γονιών τους.

Εμείς βλέπουμε θετικά τη σιωπηρή πνευματική εξέγερση των τοπικών κοινωνιών. Γι' αυτό και την κατατάσσουμε στα αντίδοτα της παρακμής που βιώνουμε ως άτομα και ως κοινωνία.